

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Eruditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De adhæsione, queta qua Deo vnimur per spem. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

amoris patiendi pro Christo, magnus erat in corde ipsius, & refrigerabatur per presentem toleratiā in eo, quod desiderium suum ad eptus fuerat, hoc est, pati pro Deo.

De adhesione; quieta qua Deo vnimur per spem.

Cap. XXVI.

Tertiō consurgimus & Deo vnimur per adhesionem quietam, solidatam anchora spei, ut scilicet quis omnes tam moralis quam spiritualis exercitij motus, omnemque internā suavitatis (etiam diuinitus infusa) sensibilem saporem, velocitate intentionis & dilectionis penetrabili acumine transcendat, & in Deo, tanquam in motu sui finali termino, immobiliter quiescat. Nam quando homo se eleuat supra omnē creaturam, supra semetipsum, & supra omnia dōna Dei, & ita in dilectō amore viuifico requiescit, illie anima in Deo, & Deus in ea manet, & amoris complexu vicario requiescūt. In his ergo praefatis tribus punctis propriè consistit consurrecio vita actiuæ, quia omnes morales virtutes, & virtuosa opera, & etiam exercitia exterio- ra & interiora, per ista ordinantur, purgantur, nobilitantur, & in merito augmentur. Cum ergo peruenierit homo ad rectam intentionem, ad actuorum impellentem amorem, & valet se supra omnia eleuare, in solo Deo requiescendo, ornatus moralibus virtutibus, tunc ad veram vitam actiuam peruenit. Hęc igitur est prima pars de spirituali profetu ad laudem Dei.

zzz 2

D. HEN.